

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 95 30, f: 01 478 98 77, e: ps-sds@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Ljubljana, 20. 12. 2017

SKUPINA POSLANK IN POSLANCEV
(prvopodpisani Jože Tanko)

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 69/04, 68/06, 47/13, 47/13 in 75/16), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 - ZNOJF-1, 109/08, 39/11 in 48/12) in 114. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 - uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13 in 38/17) vlagamo spodaj podpisane poslanke in poslanci

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O DIVJADI IN LOVSTVU,

ki vam ga pošiljamo v obravnavo in sprejem po skrajšanem postopku na podlagi 114. in 142. člena Poslovnika Državnega zbora.

Državnemu zboru predlagamo, da Predlog Zakona o spremembi zakona o divjadi in lovstvu obravnava po skrajšanem postopku, saj gre za manj zahtevno spremembo zakona.

Pri obravnavi predloga zakona v Državnem zboru in pri delu njegovih delovnih teles bo sodeloval poslanec **Žan Mahnič**.

Prilogi:

- predlog Zakona o spremembi zakona o divjadi in lovstvu
- podpisi poslank in poslancev:

Jože Tanko
Anja Bah Žibert
Franc Breznik
Nada Brinovšek
Jelka Godec
dr. Vinko Gorenak
mag. Branko Grims
Eva Irgl
Janez Janša
Danijel Krivec
Suzana Lep Šimenko

Tomaž Lisec
dr. Anže Logar
Žan Mahnič
Bojan Podkrajšek
mag. Marko Pogačnik
Marijan Pojbič
mag. Andrej Šircelj
Ljubo Žnidar

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O DIVJADI IN LOVSTVU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA

Področje divjadi in lovstva ureja Zakon o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04 in 120/06 - Odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZDLov-1), ki je bil sprejet 20. maja 2004.

Osnovna načela veljavnega zakona so:

- ohranitev, varstvo in trajnostna raba vrst z lovom ter izboljšanje habitatov prosto živečih živalskih vrst, torej zagotavljanje ekoloških, socialnih in gospodarskih funkcij divjadi ter njenega življenjskega prostora,
- divjad je naravna dobrina in po Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-uradno prečiščeno besedilo) državna lastnina,
- lovska pravica pripada Republiki Sloveniji, ki jo tudi podeljuje,
- minimalna lovna površina lovišč je 2000 ha,
- Republika Slovenija podeljuje koncesije za trajnostno gospodarjenje za vsa lovišča,
- Republika Slovenija lahko ohranja oziroma ustanovi lovišča s posebnim namenom, zlasti s ciljem ohranjanja in vzdrževanja naravnih habitatov divjadi, zlasti ogroženih vrst.

Po osamosvojitvi je bilo sprejetih več zakonov, ki sistemsko posegajo na področje lovstva. Na Ustavno sodišče Republike Slovenije je bilo tudi vloženih več pobud za presojo ustavnosti Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04). Ustavno sodišče je pobude združilo in jih je obravnavalo kot eno zadevo.

Ustavno sodišče Republike Slovenije je nato z odločbama: št. U-I-40/06 z dne 11. oktobra 2006 in št.: U-I-98/04 z dne 9. novembra 2006, odločilo glede skladnosti veljavne zakonodaje s področja divjadi in lovstva, gozdarstva ter varstva okolja z Ustavo Republike Slovenije. Državni zbor je nato 6. 2. 2008 sprejel spremembe in dopolnitve zakona (ZDLov-1A, Ur.l. RS, št. 17/08), ki so se med drugim nanašale tudi na Odločitev Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št.: U-I-98/04 z dne 9. novembra 2006 (Uradni list RS, št. 120/06).

Glavne spremembe in dopolnitve zakona so obravnavale in določile postopke glede prve podelitve koncesije, trajanja koncesije, poenostavile način izračuna koncesijske dajatve ter opredelile koncesijsko dajatev kot prihodek proračuna Republike Slovenije in prihodek občine. Posamezna občina tudi prejme sorazmerni del pripadajoče koncesijske dajatve glede na lovno površino lovišča, ki leži v tej občini.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji in načela

Višina koncesijske dajatve za posamezno lovsko družino je določena za koncesijsko obdobje. Lovske družine jo plačujejo vsako leto. Osnova za izračun koncesijske dajatve je petletno povprečje letnih prihodkov od dejavnosti gospodarjenja z loviščem za zadnjih pet let. Letne prihodke so lovske družine dolžne posredovati AJPEŠ-u (pri tem se razume le dohodek iz gospodarjenja z loviščem: lovni turizem in dohodki od divjačine, ne pa tudi dohodek iz društvenih dejavnosti). S tem je postopek izračunavanja poenostavljen, razmerje med posameznimi lovskimi družinami pa je pravičnejše, saj koncesijska dajatev

zajema prihodek od divjačine in prodanih trofej v okviru lovnega turizma. Koncesijska dajatev za posamezno lovišče pri tem znaša najmanj 10 odstotkov od petletnega povprečja letnih prihodkov, ki ga za posamezno lovišče za celotno koncesijsko obdobje izračuna zavod.

V skladu z Zakonom o varstvu okolja del koncesijske dajatve, kadar koncesijo podeljuje država, pripada tudi občinam, kjer se koncesija izvaja. Trenutno je v zakonu določeno, da je 50 odstotkov koncesijske dajatve prihodek proračuna Republike Slovenije, 50 odstotkov pa prihodek občine. Posamezna občina prejme sorazmerni del pripadajoče koncesijske dajatve glede na lovno površino lovišča, ki leži v tej občini. Sredstva, ki jih iz naslova koncesijske dajatve pridobi občina se v proračunu občine izkazujejo kot namenski prejemki in porabljajo kot namenski izdatki za izvajanje ukrepov varstva in vlaganj v naravne vire. Podrobnejše pogoje porabe teh sredstev občina podrobneje uredi z odlokom.

Ker so občine tiste, ki so z dobljenimi prejemki zavezane k izvajanju ukrepov varstva in vlaganj v naravne vire, menimo, da je primerno, da se celotna koncesijska dajatev nameni občinam oz. je 100% prihodek občine.

2.2. Poglavitne rešitve

V trenutno veljavnem Zakonu o divjadi in lovstvu je v 29. členu določeno, da je 50 odstotkov koncesijske dajatve prihodek proračuna Republike Slovenije, 50 odstotkov pa prihodek občine. Z zakonom predlagamo, da se koncesijska dajatev v celoti nameni občinam oz. je 100 % prihodek občine.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA TER DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

S predlogom zakona se zmanjšujejo sredstva v državnem proračunu iz naslova prejetih koncesijskih dajatvah za trajnostno gospodarjenje divjadi v lovišču (po veljavni ureditvi je 50% te dajatve prihodek državnega proračuna, 50% pa prihodek občin kjer se nahajajo lovišča), hkrati pa se za isti znesek zvišujejo prihodki v proračunih občin.

Na druga javno finančna sredstva predlog zakona nima posledic.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Zakon ne predvideva dodatnih proračunskih sredstev za izvedbo zakona.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

V Evropi (po državah ali celo po pokrajinah iste države) veljajo različni sistemi upravljanja z divjadjo v številnih različicah, ki so posledica zgodovinskega razvoja in lovskih tradicij teh dežel. Ker se Evropska unija dobro zaveda, na kakšno nasprotovanje bi naletel vsak poizkus poenotenja lovskih sistemov, se je

glede ureditve lovstva odločila za načelo subsidiarnosti. Z drugimi besedami to pomeni, da naj vsaka država ureja sistem lovstva tako, kot to najbolj ustreza njenim zgodovinskim in lovskim izročilom.

To področje je torej prepuščeno državam članicam, zato uskladitev nacionalnih predpisov s pravom EU ni potrebna.

Nemčija

Globalna ocena nemškega sistema je, da je sicer ugoden za tiste, ki dajejo lovišča v zakup, neugoden pa z vidika odnosa divjad-okolje. Stanje v Nemčiji je naslednje:

1. Večina lovišč je tako imenovanih občinskih lovišč (Gemeinschafts Jagdreviere). To pa ne pomeni, da lovci v njih skupaj lovijo. To pomeni, da večje število posestnikov zemljišč skupaj oblikuje tako imenovano lovsko skupnost in svojo pravico do izvrševanja lova oddaja v zakup. Za to dobi denar - čim manjše je lovišče, toliko več po hektarju. Ta lovišča morajo obsegati najmanj 250 ha, v visokogorjih pa 500 ha.
2. Državna lovišča (Staatliche Jagdreviere) obsegajo samo okrog deset odstotkov površine. Približno tretjino teh lovišč oddajajo v zakup, sicer pa jih upravljajo v lastni režiji, torej z gozdarskim osebjem. Državna lovišča se nahajajo v glavnem v razsežnih gozdnih območjih in v Alpah.
3. Zasebna lovišča (Eigenjagden) pokrivajo samo skromen delež od skupne lovne površine. V lastnem lovišču je mogoče loviti, če je njegova površina najmanj 80 ha. Lastna lovišča je mogoče oddajati v zakup.

Avstrija

Avstrija ima podoben zakupni sistem kot Nemčija. Osnovo lovskega prava v Avstriji predstavlja avstrijska ustava. V skladu z določili ustave je lov v pristojnosti posameznih zveznih dežel, torej ima vsaka od devetih zveznih dežel svojo deželno lovsko zakonodajo. Avstrija nima krovnega državnega zakona za področje lovstva. Avstrijsko lovstvo se torej opira na 9 deželnih lovskih zakonov in 9 pripadajočih izvedbenih uredb.

V Avstriji je v veljavi sistem revirjev, ki osebam, ki nimajo pravice do izvajanja lova, preprečuje izvajanje lovske dejavnosti in prisvajanje uplenjene divjadi v posameznem lovskem revirju (lovišču).

Pomembno področje avstrijskega lovstva je tudi varstvo divjadi. Vsak revir (lovišče) ima najmanj enega lovskega čuvaja. Varstvo divjadi pomeni zaščito divjadi pred nevarnostjo in stisko. K temu danes sodi krmljenje v težavnih obdobjih in lov na plenilce oziroma druge živali, ki bi utegnile škoditi divjadi (npr. divji psi, potepuške mačke, sive vrane, srake, šoje). Tudi boj proti divjemu lovu spada pod področje varstva divjadi. Za varstvo divjadi veljajo vsi gojitveni ukrepi in oskrba divjadi.

Italija

Značilnost Italije je, da ima na ozemlju iste države dva sistema in sicer dominalni, ki velja za sever države in regalni oziroma licenčni, na jugu. Zakonodaja Južne Tirolske, predvideva minimalno površino lovišča 2000 ha.

Italijanski zakon o lovu je bil sprejet leta 1992 in določa, da je divjad državna last. V skladu z državnim lovskim zakonom morajo dežele in pokrajini s svojimi lovskimi zakoni podrobneje urediti varstvo in gospodarjenje z divjadjo ter organiziranost lovstva. Državni lovski zakon razlikuje pristojnosti, ki so dodeljene deželam in avtonomnim pokrajinama. Italija je razdeljena na 20 dežel in sicer je 15 dežel z normalnim deželnim lovskim zakonom in ostale, ki so v državnem lovskem zakonu združene v 4 avtonomne dežele (Sicilija, Sardinija, Dolina Aoste in Furlanija – Julijska Krajina) in 2 avtonomni pokrajini (Trento in Bolzano/Bozen, ki tvorita deželo Tridentisko – Zgornje Poadižje/Južna Tirolska) in te avtonomne dežele in avtonomni pokrajini imajo pri urejanju lova več pristojnosti, kot ostale dežele.

Državni lovski zakon ne upošteva le administrativne razlike na ozemlju Italije, ampak tudi geografske, kulturne in zgodovinske.

Hrvaška

Hrvaška je novi lovski zakon sprejela kmalu po osamosvojitvi. Zakon predvideva privatna lovišča z minimalno površino 1000 ha (500 za otoke) in skupna lovišča, ki nastanejo z združevanjem posesti, na osnovi katerih imajo lastniki zemljišč pravico do odškodnine. Skupnih lovišč ni mogoče dajati v podzakup. Na zemljiščih v lasti države minister ustanavlja državna lovišča.

Zakupniki privatnih lovišč ta lovišča že vračajo, ker so bila »izpraznjena« in niso več pripravljeni plačevati koncesije. V skupnih loviščih se je nadaljevalo z gospodarjenjem z divjadjo kot v času pred sprejemom sedanjega lovskega zakona in na podoben način, kot je to v veljavi v Sloveniji, zato je stanje v populacijah posameznih vrst divjadi bistveno boljše kot v privatnih loviščih.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

7. RAZLOGI ZA OBRAVNAVO PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

Ker gre za manj zahtevno dopolnitev zakona, predlagamo, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US, 17/08 in 46/14 – ZON-C) se v 29. členu spremeni peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Celotna koncesijska dajatev je prihodek proračuna občine. Posamezna občina prejme sorazmerni del pripadajoče koncesijske dajatve glede na lovno površino lovišča, ki leži v njej.«

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV PO ČLENIH

K 1. ČLENU

Člen določa, da je koncesijska dajatev v celoti prihodek proračuna občine.

K 2. ČLENU

Člen določa običajen rok za uveljavitev zakona.

IV. BESEDILO ČLENA, KI SE SPREMINJA:

29. člen (koncesijska dajatev)

- (1) Zavezanec za plačilo koncesijske dajatve je koncesionar.
- (2) Koncesijska dajatev se plačuje letno.
- (3) Osnova za izračun koncesijske dajatve je petletno povprečje letnih prihodkov od dejavnosti gospodarjenja z loviščem (prihodek od prodane divjačine in prihodek iz lovnega turizma) v zadnjih petih letih.
- (4) Koncesijska dajatev za posamezno lovišče znaša najmanj 10 odstotkov od povprečnega prihodka, ki ga za posamezno lovišče za koncesijsko obdobje v skladu s prejšnjim odstavkom izračuna Zavod.
- (5) 50 odstotkov koncesijske dajatve je prihodek proračuna Republike Slovenije, 50 odstotkov pa prihodek proračuna občine. Posamezna občina prejme sorazmerni del pripadajoče koncesijske dajatve glede na lovno površino lovišča, ki leži v njej.
- (6) Občini nakazana sredstva iz prejšnjega odstavka se v proračunu občine izkazujejo kot namenski prejemki in porabljajo kot namenski izdatki za izvajanje ukrepov varstva in vlaganj v naravne vire. Podrobnejše pogoje, namen in način porabe teh sredstev občina uredi z odlokom.